

Roma întemeiază viziunea – Numărul șaptesprezece

Cernerea finală a celor 144.000: testul profetic al chipului fiarei

Jeff Pippenger

2024-09-24

Aqueles que são chamados para estar entre os cento e quarenta e quatro mil encontram-se agora em seu processo final de peneiramento, e esse processo é um processo de prova que se baseia na formação da imagem da besta. O processo de prova começa pela casa de Deus, pois o juízo sempre começa pela casa de Deus, e, depois disso, o outro rebanho de Deus é confrontado com o mesmo processo de prova. Talvez a característica profética mais significativa e importante na formação da imagem da besta seja que ela ocorre duas vezes: primeiro nos Estados Unidos, depois no restante do mundo. Profeticamente, isso significa que a imagem da besta no mundo é a manifestação final da imagem da besta e, portanto, qualquer tipificação da imagem da besta que tenha surgido antes da imagem da besta no mundo era simplesmente a sombra que tipificava a substância.

Urubanza rwatangiriye ku nzu y’Imana ku wa 11 Nzeri 2001. Iryo taliki ryari ryaragereranyijwe n’iya 11 Kanama 1840, igihe marayika wo mu Byahishuwe igice cya cumi yamanukaga afite agatabo gato kabumbuwe mu kuboko kwe. Igihe marayika wo muri icyo gice cya cumi yamanukaga, yatangaje ko urubanza rw’Abaporotesitanti rwari rutangiye muri icyo gihe. Uwo Imana icira urubanza wese ibanza kumuburira, kandi kwemezwa kw’uburyo bwa Miller bwo kugena ibihe byongereye uburemere ku mibare ye yerekeye urubanza rw’Ukuza kwa Kabiri. Igeragezwa ry’Abaporotesitanti ryari ryaratangiye guhera ku wa 11 Kanama 1840, kandi mu 1844 Abaporotesitanti bari bamaze kuba abakobwa ba Roma. Igihe cyo kuva mu 1840 kugeza mu 1844 kigereranya igihe gitangira ku wa 11 Nzeri 2001 kikageza ku itegeko ryo ku Cyumweru rigiye kuza vuba.

Acele două perioade au fost, de asemenea, reprezentate de la botezul lui Isus, când Duhul Sfânt S-a coborât, până la cruce. Acele trei perioade au fost toate prefigurate prin cei o sută douăzeci de ani care au fost rânduși lumii antediluviene, până la potop. Există întotdeauna un mesaj de avertizare care identifică judecata acelei istorii particulare. Există istorii sacre care tratează, de asemenea, această perioadă specifică din zilele de pe urmă.

Noe a propovăduit timp de o sută douăzeci de ani, apoi a venit judecata potopului. Hristos a propovăduit timp de o mie două sute șazeci de zile, apoi a venit judecata crucii. Solia de avertizare a lui Ioan Botezătorul a fost împuternicită la botezul lui Hristos, iar apoi Isus a fost dus în pustie pentru patruzeci de zile. Aceste patruzeci de zile și cele trei ispitiri ulterioare, de la sfârșitul celor patruzeci de zile, învață că, odată ce solia este împuternicită, așa cum este identificat prin coborârea unui simbol sfânt, precum Duhul Sfânt la botezul Său, și prin coborârea ambilor îngeri din capitolele zece și optsprezece din Apocalipsa, un proces de punere la probă este în desfășurare. Când simbolul divin coboară, solia de judecată proclamată aceluia care sunt atunci obiectul

judecății este împluternicită, iar grupul anume care este judecat se află atunci într-o perioadă specifică, ce se încheie numai odată cu închiderea timpului lor de probă.

Linia lui Isus identifică două perioade de mărturie. Prima a fost mărturia Sa personală timp de o mie două sute șazeci de zile, apoi mărturia Sa în prezența ucenicilor Săi pentru alte o mie două sute șazeci de zile, până când Ștefan a fost ucis cu pietre.

„Apoi”, a spus îngerul, „El va întări legământul cu mulți timp de o săptămână [șapte ani].” Timp de șapte ani după ce Mântuitorul Și-a început lucrarea, Evanghelia urma să fie propovăduită în mod deosebit iudeilor: trei ani și jumătate de către Hristos Însuși, iar după aceea de către apostoli. „La jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare.” Daniel 9:27. În primăvara anului 31 d. Hr., Hristos, adevărata jertfă, a fost adus pe Calvar. Atunci perdeaua templului s-a rupt în două, arătând că sfințenia și semnificația serviciului sacrificial pieriseră. Venise vremea ca jertfa și darul de mâncare pământești să înceteze.

„Icyumweru kimwe—imyaka irindwi—cyarangiye mu wa 34 Nyuma ya Kristo. Hanyuma, binyuze mu guterwa amabuye kwa Sitefano, Abayuda amaherezo bashyizeho ikimenyetso cya nyuma cy’uko banze ubutumwa bwiza; abigishwa bari baratanyijwe n’itotezwa “bagendaga ahantu hose babwiriza ijambo” (Ibyakozwe 8:4); kandi nyuma gato, Sawuli umutotezi arahinduka, maze aba Pawulo, intumwa ku Banyamahanga.” The Desire of Ages, 233.

Linia lui Noe, a lui Hristos, a mileriților și a celor o sută patruzeci și patru de mii mărturisesc toate despre o perioadă de timp în care un anumit public-țintă este pus la probă printr-un mesaj de avertizare. Împluternicirea mesajului identifică începutul unei perioade de încercare, care, la rândul ei, se încheie odată cu închiderea timpului de probă al aceluia public-țintă. În linia profetică a lui Isus sunt identificate două perioade de mărturisire. Aceste două perioade de mărturisire prefigurează cele două mesaje de avertizare reprezentate de îngerul care a coborât la 11 septembrie 2001, împlinind Apocalipsa 18:1–3, și care a fost apoi urmat de a doua voce din versetul patru și mai departe din capitolul optsprezece.

„Astfel, în lucrarea finală pentru avertizarea lumii, bisericilor le sunt adresate două chemări distincte. Solia celui de-al doilea înger este: «A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a dat să bea tuturor neamurilor din vinul mâniai curviei ei.» Iar în marea strigare a soliei celui de-al treilea înger se aude un glas din cer, zicând: «Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu.»” Review and Herald, 6 decembrie 1892.

Prima perioadă este judecata care începe cu casa lui Dumnezeu, iar apoi, la legea duminicală ce urmează să vină în curând, a doua perioadă a judecării începe odată cu avertizarea de a ieși din Babilon. Linia lui Hristos de la botezul Său până la cruce reprezintă perioada de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală din Statele Unite, iar perioada de la legea duminicală din Statele Unite până la punctul în care fiecare națiune este constrânsă să accepte duminica drept Ziua Globală de Închinare este perioada care se încheie atunci când chiar și ultima națiune se supune.

ระยะเวลาดังกล่าวเริ่มต้นด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา และสิ้นสุดลงเมื่อชนชาติสุดท้ายคำนับต่ออำนาจของสันตะปาปา

การเริ่มต้นของช่วงเวลาที่สองเป็นเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของช่วงเวลาแรก และทั้งสองช่วงล้วนมีกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งได้ถูกจำลองแบบไว้ก่อนแล้วในพยานหลักฐานของโรม กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี ค.ศ. 321 เกิดขึ้นโดยอาศัยอำนาจของโรมนอกรีต กฎหมายวันอาทิตย์ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยอำนาจของคริสตจักรสันตะปาปานั้นแสดงแทนด้วยปี ค.ศ. 538 กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาคือ 321 และกฎหมายวันอาทิตย์ที่ถูกบังคับแก่ชนชาติสุดท้ายคือ 538 กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาเป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของข่าวสารแห่งคำเตือน ซึ่งต่อจากนั้นได้รับการประกาศโดยธงสัญลักษณ์ที่ประกอบขึ้นจากบรรดาผู้ถูกขับไล่แห่งอิสราเอล

Acel reper este anul 321 și marchează începutul perioadei de punere la probă a fiecărei națiuni cu privire la chestiunea duminicii. Acea perioadă se încheie când ultima națiune se pleacă înaintea Romei, iar acel eveniment a fost prefigurată prin reperul anului 538. Perioada de la 321 până la 538 a fost prefigurată prin perioada de la cruce până la uciderea cu pietre a lui Ștefan. În timp ce Ștefan era ucis cu pietre, el L-a văzut pe Hristos stând în sanctuarul ceresc, prefigurând momentul când Mihail Se ridică la încheierea timpului de probă al omenirii.

ថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ គឺជាសញ្ញាសម្គាល់នៃការមកដល់របស់ការព្រមាននៃកូន ងខទីមួយដល់ខទីបីនៃពួកទីដប់បួនប្រាំបី ហើយវាក៏រួមមានសម្គាល់ដោយការព្យាករណ៍ដល់មានដាក់ចេញដោយហោរាការីនី Ellen White ដល់មាននិយាយថា នៅពេលអគារធំៗនៃកូនព្រួយក្នុងបំផុតព្រោះដោយការប៉ះពាល់មួយពីព្រះ នោះខាងបីនោះឯងនឹងរួមមានបញ្ហាសមរម្យ វាក៏រួមមានសម្គាល់ផងដែរ ដោយ Patriot Act ដល់ជាសញ្ញាមួយសម្រាប់អ្នកដល់មានចិត្តត្រូវមើលឃើញថា គោលការណ៍នៃច្បាប់អង់គ្លេសដល់បុរកាសថា មនុស្សសម្រាកគឺគ្មានទោស រហូតទាល់តែរួមមានបញ្ហាដាក់ថាមានទោស នោះរួមមានដាក់ឱ្យនៃមួយឡើយ ដើម្បីជំនួសដោយច្បាប់រ៉ូម ដល់បុរកាសថា មនុស្សសម្រាកមានទោស រហូតទាល់តែរួមមានបញ្ហាដាក់ថាមានទោស។

Patriot Act a marcat începutul judecății pentru adventismul de ziua a șaptea laodicean. Acea perioadă se încheie la legea duminicală din Statele Unite. Acei adventiști de ziua a șaptea laodiceeni care trec cu succes prin acea perioadă de cernere vor da apoi mesajul de avertizare din versetul patru al capitolului optsprezece, care se încheie odată cu ultima națiune care se pleacă înaintea Romei. Acea perioadă începe cu legea duminicală din Statele Unite și se încheie cu legea duminicală finală.

Dacă înțelegem greșit faptul că există două icoane ale fiarei care sunt identificate pe baza a mai mult de doi martori, atunci vom înțelege greșit lucrarea reprezentată de primele trei versete ale capitolului optsprezece din Apocalipsa, care a început în 2001, și lucrarea care începe în versetul patru al capitolului optsprezece.

Atunci când folosim identificarea directă făcută de sora White a coborârii îngerului din Apocalipsa optsprezece în 1888 și plasarea de către ea a aceluiși înger la timpul viitor, constatăm că 1888 este un tip al anului 2001. Îngerul din Apocalipsa, care luminează pământul cu slava Sa, a coborât la adunările de la Minneapolis în 1888 și a făcut aceasta din nou când marile clădiri ale orașului New York s-au prăbușit.

Perioada de la botezul lui Hristos până la cruce, și perioada de la 11 august 1840 până la 22 octombrie 1844, și perioada celor o sută douăzeci de ani ai lui Noe oferă trei martori pentru o perioadă de judecată. Anul 1888 oferă un martor al manifestării răzvrătirii care a fost consemnată la adunările din Minneapolis, iar Noe identifică îndepărtarea Duhului Sfânt de la aceia care au respins solia. Răzvrătirea antediluvianilor, precum și răzvrătirea conducătorilor bisericii din 1888, se aliniază amândouă cu istoria lui Core, Datan și Abiram din istoria lui Moise, despre care îngerul i-a spus sorei White că se repeta la Minneapolis.

De la Patriot Act până la legea duminicală din Statele Unite se întinde perioada de încercare pentru Adventismul de Ziua a Șaptea laodicean. Răzvrătirea împotriva soliei de avertizare care vestește judecata lor identifică retragerea Duhului Sfânt și, prin urmare, revărsarea unei lucrări de rățacire asupra fecioarelor bune și rele din acea istorie. Centrul acestei răzvrătiri este solul ales, așa cum este reprezentat prin Noe, Moise, bătrânii Jones și Waggoner și, desigur, sora White. Răzvrătirea împotriva soliei de avertizare și a solului din acea istorie se întemeiază pe „untdelemn” în istoria pildei celor zece fecioare.

Cei care prezintă solia de avertizare fac aceasta deoarece au „untdelemn”, care este, de asemenea, însăși solia de avertizare. Deosebirea dintre cele două clase este, prin urmare, produsă de aplicarea corectă a regulilor de interpretare profetică adoptate de cei ai mișcării primului și celui de-al doilea înger, reprezentate ca regulile de interpretare ale lui Miller, precum și a regulilor de interpretare profetică adoptate de mișcarea celui de-al treilea înger.

Încercarea care este reprezentată ca „formarea chipului fiarei” trebuie, prin urmare, să fie o încercare în legătură cu modul în care chipul fiarei este format în cuvântul profetic al lui Dumnezeu.

De la Patriot Act din 2001, care a fost prefigurată de Blair Bill din 1888, care a fost prefigurată de Declarația de Independență din 1776, care a fost prefigurată de botezul lui Hristos, care a prefigurat data de 11 august 1840, toate susțin adevărul că procesul de probare al judecății începe cu un mesaj de avertizare împuternicit, care trebuie luat din mâna îngerului și apoi mâncat.

Învățătura profetică ce identifică Statele Unite ca fiind „jefuitorii poporului tău” produce, prin logica ei, confuzie asupra mai multor puncte, iar acele puncte sunt adesea chiar cele mai directe texte-dovadă în stabilirea unor elemente ale formării chipului fiarei. O modalitate de a ilustra faptul că această probă este de natură profetică este folosirea regulilor de bază ale profeției pentru a demonstra un adevăr care este înțeles numai dacă accepți Roma ca simbolul reprezentat de „jefuitorii poporului tău”.

Această ilustrație este extrasă din cele cinci linii ale istoriei din cadrul adventismului, în care a avut loc o controversă cu privire la Roma ca simbol. Acum ne aflăm în ultima, sau a șasea dintre aceste istorii controversate, iar controversa de acum este identică cu controversa reprezentată pe harta din 1843.

Este adevăr este ușor de văzut dacă aplici corect regulile profetice. O regulă profetică ce trebuie folosită este aceea că simbolurile au mai mult de un înțeles, iar înțelesul pe care îl folosesc într-un

pasaj trebuie stabilit de pasajul însuși. Regele sirian, Antioh al III-lea Magnus, a împlinit bătălia din versetul zece al capitolului unsprezece din Daniel și a împlinit bătălia de la Rafia în versetele unsprezece și doisprezece și a împlinit bătălia de la Panium în versetul cincisprezece. Controversa millerită reprezentată pe harta din 1843 era aceea că perspectiva protestantă falsă susținea că „jefuitorii” erau Antioh Epifanes, în timp ce susținea de asemenea adevărul că „jefuitorii” erau un simbol al Romei.

Versetele zece până la cincisprezece s-au împlinit mai întâi în istoria lui Antioh al III-lea Magnus, astfel încât acele versete, precum și repetarea lor istorică ulterioară, oferă doi martori ai împlinirii acelor versete în zilele de pe urmă, căci toți profeții au vorbit mai direct despre zilele de pe urmă decât despre zilele în care au trăit.

ਪੈਰਾਂਬਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕੀਥੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਸਥਾਪਤਿ ਨਯਿਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਸਿਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀ ਉਹ ਸੀਧੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਵੀ ਹੈ ਕਿ “ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ [ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ] ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵੱਚਿ ਜੇ ਇਤਹਿਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੱਸਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।” ਐਂਟੀਓਖਸ ਤੀਜਾ ਮੈਗਨਸ ਪੇਪੀ ਰੋਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਨਿਧਿ ਫੌਜ ਵਜੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੇ ਕਮਿ ਹੋਰ ਐਂਟੀਓਖਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਮਿਲਿਰਾਈਟ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਵੱਚਿ ਇੱਕ ਪੱਖ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਲੁਟੇਰੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੱਖ ਅਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

Niba itegeko rigaragaza ko ibimenyetso bifite ibisobanuro birenze kimwe, kandi ko igisobanuro kigomba gushingira ku mimerere byakoreshejwemo, noneho kugaragaza Leta Zunze Ubumwe za Amerika nk'abambuzi bihura n'ukuntu Abaporotesitanti bagaragaje Antiyokusi nk'abambuzi; ariko ubu Antiyokusi ni ikimenyetso cya Leta Zunze Ubumwe za Amerika mu minsi y'impera.

Contextul pasajului abordează în mod direct întrebarea cu privire la ce putere se înalță pe sine pentru a întemeia vedenia, astfel încât a pune accentul asupra acestui fapt este justificat. Este justificat prin multe mărturii, căci celelalte linii istorice ale unei controverse privitoare la Roma ca simbol identifică același fapt. Acest fapt este că aceia care se află de partea greșită a chestiunii identifică în mod invariabil Statele Unite în locul Romei. Dar, dacă nu sunteți dispus să acceptați că simbolurile au mai mult de o singură semnificație, sau dacă credeți că au, dar nu sunteți suficient de exersat pentru a avea deplină credință în această regulă, atunci vă va fi practic imposibil să urmăriți logica ce urmează acum să fie aplicată.

Fiecare putere cu două coarne reprezintă Statele Unite în zilele din urmă. Franța este puterea dublă reprezentată de Sodoma și Egiptul. Și islamul prefigurează Statele Unite, căci Statele Unite sunt prorocul mincinos în relație cu puterea papală, care este Izabela. Statele Unite sunt Salome, supusă Irodiadei. Balaam este și el un simbol al unui proroc mincinos, deși istoria lui este mai complexă decât aceea de a fi pur și simplu un proroc mincinos.

Profețiile lui Balaam, care au fost consemnate după ce el a binecuvântat Israelul de trei ori, sunt asociate cu islamul în diverse moduri. Măgărița este un simbol al islamului și nu poți exclude măgărița vorbitoare dintr-o relatare despre Balaam. Magii de la răsărit, care au venit să se închine Pruncului Isus, au fost călăuziți de profețiile lui Balaam. Islamul, dintre cele trei vaiuri din Apocalipsa, capitolul nouă, îl reprezintă pe falsul profet Mahomed.

Dacă înțelegeți că simbolurile au mai mult de o semnificație, atunci fără îndoială veți înțelege și că multe adevăruri sunt atât de importante încât sunt reprezentate printr-o varietate de simboluri. Simbolul care stabilește viziunea este un simbol al Romei și, prin urmare, este evident că Roma ar fi o temă principală în întreaga profecie biblică. Un simbol clasic și bine stabilit al Romei este împăratul de la mieznoapte din capitolul unsprezece al cărții Daniel. Împăratul de la mieznoapte, care ajunge la sfârșitul său fără ca cineva să-i vină în ajutor, este puterea papală, biserica Romei, papa Romei, omul fărădelegii.

În controversa lui Uriah Smith, s-a susținut că împăratul de la mieznoapte din versetul treizeci și șase era Franța, iar împăratul de la mieznoapte din versetul patruzeci era Turcia. Atât Franța, cât și Turcia sunt simboluri ale Statelor Unite în contexte diferite, însă, asemenea protestanților și asemenea situației de astăzi, în controversa lui Smith, el a respins adevărul că împăratul de la mieznoapte este un simbol al Romei Moderne și a pretins că simbolul Romei era reprezentat printr-un simbol al Statelor Unite în națiunea Franței și, din nou, că simbolul Romei era un simbol al Statelor Unite, așa cum era reprezentat în națiunea Turciei.

Konteksti tani përmban tri vija: historinë e Milleritëve, historinë e Uriah Smith-it dhe këtu e tani. Në secilin prej këtyre ilustrimeve ka një polemikë mbi një simbol të Romës, i cili keqpërdoret për shkak të keqkuptimit të Romës si simbol i Shteteve të Bashkuara.

Linia controversë privitoare la „necurmata”, din cartea lui Daniel, sushine tocmai aceași accentuare a împotrivirii faq̃ de adevărul privind un simbol al Romei, deqĩ existaq̃ unele nuante importante în aceastq̃ istorie.

Lojika modela proroq̃anstva Urije Smitha dovela je njegove sljedbenike do pogrešne primjene šeste kuge u šesnaestom poglavlju Otkrivenja. Temeljni problem u Smithovoj primjeni šesnaestoga poglavlja, osim njegova nastojanja da sve primijeni doslovno, u razdoblju kada se sve treba primjenjivati duhovno, bio je njegova nesposobnost da uoqĩ posebnu strukturu trostrukog saveza zmaja, zvijeri i lažnoga proroka. Zamjenjujuqĩ pravo znaq̃enje simbola znaq̃enjima privatnoga tumaq̃enja, Smithova logika iskljuq̃uje mogućnost da se prepozna kako se trostruki savez oblikuje, a naq̃in na koji se on oblikuje jest „veliki ispit za Božji narod po kojem q̃e biti određeno njihovo vjeq̃no spasenje.”

Aplicarea grešită a simbolurilor Romei este o încercare a lui Satana de a-i împiedica pe cei din poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă să vadă nu numai Roma modernă, ci și felul în care este alcătuită Roma modernă. Necesitatea de a recunoaște caracteristicile profetice asociate cu unirea Organizației Națiunilor Unite, a puterii papale și a Statelor Unite are consecințe veșnice.

ਅਧਿਆਇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੱਚ ਇੱਕ ਵਸਿਸ਼ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੰਨ ਸੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਾਇ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਸਿਸ਼ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਾਦੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਾਇ ਹੈ। ਵਲੀਅਮ ਮਲਿਰ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਹਿ ਸੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵੱਚ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਸਮਝਿਆ। ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਮਲਿਰ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਕਿ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਸ਼ਬਦ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਨਿੱਣੀ ਵਸਤੂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਹੋਵੇਗੀ।

Totuși, ideea pe care o subliniem este că, în a Doua Epistolă către Tesaloniceni, relația dintre Roma păgână și Roma papală este așezată într-un context care învață că, atunci când și dacă nu înțelegeți relația dintre aceste două puteri, primiți o puternică amăgire și sunteți pierduți pentru veșnicie.

Aceasta este aceeași avertizare a celei de-a șasea plăgi, unde nu numai balaurul, care era Roma păgână în A Doua Epistolă către Tesaloniceni, și fiara, care era „omul fărădelegii” din acel pasaj, ci, de asemenea, în capitolul șaisprezece, îl aveți și pe prorocul mincinos. Pasajul subliniază importanța recunoașterii relației dintre puterile care alcătuiesc întreita unire a Romei Moderne, care este, de asemenea, Babilonul modern.

Polemica privitoare la „necurmata” abordează aceeași controversă din zilele de pe urmă, însă extinde identificarea controverselor prin adăugarea importanței înțelegerii relației dintre cele trei puteri care alcătuiesc Roma Modernă. A refuza să vezi acest adevăr înseamnă a-ți garanta, ca răsplată, o puternică amăgire.

În controversa actuală, cei care îi identifică pe Statele Unite drept tâlharii par incapabili chiar și să consimtă să înțeleagă de ce ar conta faptul că Statele Unite sunt reprezentate în mod repetat ca aflându-se în supunere față de puterea papală, mai degrabă decât ca fiind însăși puterea papală. Bunul-simț elementar recunoaște că puterea care controlează relația în politică, în istorie, în căsătorie și în profeția biblică este considerată capul, iar capul este cel care se înalță pe sine pentru a stabili viziunea și apoi cade.

Logica ce identifică Statele Unite ca fiind tâlharii nu este capabilă să aplice istoria care a fost reprezentată și apoi împlinită din 321 până în 538. Simbolul Statelor Unite trebuie să cadă mai întâi, înainte ca „omul fărădelegii” să fie descoperit. „Omul fărădelegii” este descoperit din nou în zilele de pe urmă, iar înainte ca aceasta să aibă loc, Statele Unite trebuie să cadă mai întâi.

Legea duminicală din Statele Unite nu identifică Statele Unite drept Roma modernă, ci arată că a sosit ruina națională și că Statele Unite au fost pe deplin despărțite de neprihănire. Roma modernă care este descoperită atunci când Statele Unite apostaziază prin legea duminicală este puterea papală, care, chiar atunci și acolo, tocmai și-a învins aliatul, profetul mincinos.

„Neîncetatul” din cartea lui Daniel și relația sa cu solia lui William Miller, precum și semnificația faptului că înțelegerea lui Miller a fost derivată din capitolul al doilea din 2 Tesaloniceni, și avertizarea de a-ți păzi veșmintele în plaga a șasea, toate identifică elemente din acele controverse care abordează probleme actuale.

Avertizarea din capitolul al doilea al celei de-a doua Epistole către Tesaloniceni, pentru zilele din urmă, privește o categorie care identifică Statele Unite ca simbol, dar refuză să fie călăuzită de lumina care tratează relația Statelor Unite cu Roma papală. Făcând aceasta, ei vor vedea relația nu numai dintre Roma papală și Statele Unite, ci și cu Organizația Națiunilor Unite, puterea balaurului din capitolul șaisprezece al Apocalipsei.

Ca și în cazul lui Uriah Smith, A.G. Daniells și W.W. Prescott, pe care sora White i-a identificat ca fiind incapabili să raționeze de la cauză la efect, tot astfel sunt și aceia care refuză să fie călăuziți de îndrumarea cuvântului profetic al lui Dumnezeu în prezentarea relației dintre aceste trei puteri în

zilele din urmă.

Asemenea primei controversă, celei actuale și celor legate de Uriah Smith, controversa privind relația dintre cele trei puteri, așa cum sunt reprezentate în A Doua Epistolă către Tesaloniceni și în plaga a șasea, manifestă o interpretare particulară care indică spre Statele Unite, dar refuză să vadă anumite caracteristici profetice ale Statelor Unite care le-ar demasca concepția eronată și, posibil, i-ar aduce la lumină.

După 11 septembrie 2001, a apărut controversa cu privire la cele patru insecte din Ioel. Adevărul este că insectele reprezentau o decădere spirituală progresivă a bisericii adventiste de ziua a șaptea laodiceene, prin introducerea teologiei catolice și a protestantismului apostat. Din nou, aplicarea corectă a celor patru insecte este Roma, însă interpretarea particulară susținea că era Islamul, care este un simbol al unui profet fals și, prin urmare, un simbol al Statelor Unite. Rând peste rând, controversile din istoria adventă pe care tocmai le-am abordat vorbesc toate despre același adevăr.

Partea greșită, pe baza a patru martori, îi identifică pe tâlhari ca fiind Statele Unite, iar pe baza a doi martori înțelegerea părții greșite cu privire la Statele Unite ca simbol este incorectă. Candidații lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, chemați să fie printre cei o sută patruzeci și patru de mii, se află acum într-o probă profetică. Nu este o probă care se împlinește prin simplul fapt de a-ți da votul pentru această parte sau pentru cealaltă parte. Este o probă care poate fi parcursă în mod autentic în chip corect numai dacă regulile profetice sunt aplicate cu exactitate. Pentru ca Leul din seminția lui Iuda să-Și trezească poporul din zilele de pe urmă la realitatea că nu studiază suficient de profund, El a îngăduit să fie introduse erezii.

O fato de ter surgido uma heresia dentro deste movimento identifica que a nossa aptidão pessoal no que diz respeito às regras da interpretação profética é mais fraca do que deveria ser. Roma estabelece a visão, e a visão dos últimos dias é a ascensão e queda finais do rei do norte. Esse “rei” é também o “homem do pecado”, e o “homem do pecado” é o “mistério da iniquidade” e aquelas “iníquo”. Ele é o anticristo, é simbolizado como os “salteadores do teu povo” e é a “cabeça” da Roma Moderna.

„Cei care ajung să fie confuzi în înțelegerea Cuvântului, care nu reușesc să vadă semnificația lui antihrist, se vor așeza cu siguranță de partea antihristului. Nu mai este acum timp pentru noi să ne asimilăm cu lumea. Daniel stă în partea ce i-a fost rânduită și la locul său. Profetiile lui Daniel și ale lui Ioan trebuie să fie înțelese. Ele se interpretează una pe cealaltă. Ele oferă lumii adevăruri pe care fiecare ar trebui să le înțeleagă. Aceste profeții trebuie să fie mărturie în lume. Prin împlinirea lor în aceste zile de pe urmă, ele se vor explica singure.” Kress Collection, 105.